

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 30 april 2013*

”Dumpning — Import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina — Normalvärde — Fråga huruvida den inhemska försäljningen är representativ — Vinstmarginal — Normal handel”

I mål T-304/11,

Alumina d.o.o., Zvornik (Bosnien och Hercegovina), företrätt av advokaterna J.-F. Bellis och B. Servais,
sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna G. Berrisch och A. Polcyn,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av É. Gippini Fournier och H. van Vliet, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 464/2011 av den 11 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina (EUT L 125, s. 1), i den mån den avser sökanden,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden N.J. Forwood (referent) samt domarna F. Dehousse och J. Schwarcz,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 15 januari 2013,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

- 1 Till följd av ett klagomål som ingavs den 4 januari 2010 offentliggjorde Europeiska kommissionen den 17 februari 2010 ett tillkännagivande om inledande av ett förfarande beträffande import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina (EUT C 40, s. 5).
- 2 Sökanden, Alumina d.o.o., som ingår i Birac-koncernen, svarade på antidumpningsformuläret den 9 april 2010. Kommissionen gjorde ett kontrollbesök på plats hos sökanden den 29 juni–1 juli 2010.
- 3 Enligt kommissionens förordning (EU) nr 1036/2010 av den 15 november 2010 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina (EUT L 298, s. 27) (nedan kallad förordningen om preliminär tull) införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på 28,1 procent på import av zeolit A i pulverform, även kallat zeolit NaA eller zeolit 4A i pulverform, med ursprung i Bosnien och Hercegovina. Enligt skäl 11 i förordningen om preliminär tull sträckte sig undersökningsperioden från den 1 januari 2009 till den 31 december 2009.
- 4 Enligt vad som framgår av skälen 3 och 10 i förordningen om preliminär tull är Birac-koncernen, vilken sökanden tillhör, den enda exporterande tillverkaren av den berörda produkten i Bosnien och Hercegovina.
- 5 Vid beräkningen av normalvärdet använde kommissionen den metod som beskrivs i artikel 2.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51, rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22) (nedan kallad grundförordningen), eftersom sökandens försäljning på den inhemska marknaden inte var representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i denna förordning. För att konstruera normalvärdet använde kommissionen den vägda genomsnittliga vinsten för den inhemska försäljningen av den likadana produkten inom den koncern där sökanden ingår (skälen 21–26 i förordningen om preliminär tull).
- 6 Genom skrivelse av den 16 november 2010 sände kommissionen, med stöd av artikel 20 i grundförordningen, sökanden en kopia av förordningen om preliminär tull, ett meddelande om den specifika beräkningen av dumpningsmarginalen och ett meddelande om den specifika beräkningen av skademarginalen, och bemötte de argument som sökanden framfört med anledning av att undersökningen inleddes.
- 7 Den 1 december 2010 inkom sökanden med ett yttrande, i vilket sökanden gjorde gällande att artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen hade åsidosatts. Skälet härför var att kommissionen, när den räknade fram normalvärdet, hade använt vinstmarginalen vid försäljningen till bolagets enda inhemska kund. När det gäller denna försäljning fanns det nämligen en förhöjd risk för utebliven eller försenad betalning, och försäljningen utgjorde följaktligen inte normal handel.
- 8 I enlighet med artikel 20 i grundförordningen företog kommissionen ett slutligt utlämnande av uppgifter till sökanden i en skrivelse av den 16 mars 2011. Samtidigt avfärdade kommissionen de påståenden avseende den inhemska försäljningen som nämnts i föregående punkt. I en skrivelse av den 18 mars 2011 angav sökanden bland annat att bolaget vidhöll den inställning som framgår av föregående punkt.
- 9 Genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 464/2011 av den 11 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina (EUT L 125, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen) infördes en slutgiltig tull för de produkter som anges i punkt 3 ovan på 28,1 procent på nettopriset fritt Europeiska unionens gräns, före tull.

- 10 När det gäller konstruerandet av normalvärdet anger Europeiska unionens råd i skälen 19 och 20 i den angripna förordningen att den inhemska försäljning som beaktats har skett vid normal handel och att institutionerna kunde grunda sig på resultatet härav trots att det inte var representativt i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Eftersom den aktuella försäljningen var lönsam var det konstruerade normalvärdet detsamma som normalvärdet hade varit om det beräknats enligt artikel 2.1 första stycket i grundförordningen.
- 11 I beslut 2011/279/EU av den 13 maj 2011 om godtagande av ett åtagande som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina (EUT L 125, s. 26) godtog kommissionen sökandens åtagande om ett minimipris.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 12 Sökanden har väckt denna talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 16 juni 2011.
- 13 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 29 juli 2011 ansökte kommissionen om att få intervensera i målet till stöd för rådet. Ordföranden på tribunalens andra avdelning biföll ansökan den 12 september 2011.
- 14 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara den angripna förordningen i den mån den avser sökanden, och
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 15 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 16 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska ogilla talan.

Rättslig bedömning

- 17 Sökanden har anfört två grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen och den andra grunden avser åsidosättande av första meningen i artikel 2.6 i samma förordning.
- 18 Inom ramen för den första grunden har sökanden anfört följande: Det framgår av artikel 2.3 i grundförordningen att normalvärdet, när den inhemska försäljningen är otillräcklig, ska konstrueras i enlighet med artikel 2.6. Denna metod, vilken återspeglar fast praxis vid institutionerna när den inhemska försäljningen inte når upp till det tröskelvärde som ska uppnås för att försäljningen ska anses representativ, kan per definition inte bestå i enbart en beräkning av normalvärdet utifrån icke-representativ inhemska försäljning i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Mot bakgrund av omständigheterna i detta fall ska i stället en rimlig vinstmarginal tillämpas i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen. Vid beräkningen av normalvärdet användes den genomsnittliga viktade vinstmarginalen för den koncern där sökanden ingår, vilken uppgår till 58,89 procent om den uttrycks i förhållande till tillverkningskostnaderna och 37,06 procent om den uttrycks i förhållande till omsättningen. Denna vinstmarginal är uppenbart orimlig, vilket framgår om man jämför den med den marginal på 5,9 procent som beaktats vid beräkningen av undanröjandet av skada för unionsindustrin.

- 19 Inom ramen för den andra grunden har sökanden, såsom en första delgrund, anfört följande: Enligt domstolens praxis kan icke-representativ försäljning i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen inte anses ha skett vid normal handel. Det finns nämligen ett inneboende samband mellan begreppen representativ försäljning och försäljning som skett vid normal handel. Eftersom den inhemska försäljning som institutionerna beaktat endast motsvarar 1,9 procent av exporten till unionen under undersökningsperioden kan det konstateras att institutionerna grundade sin beräkning av normalvärdet på icke-representativa transaktioner och, således, transaktioner som inte skett vid normal handel. Detta utgör ett åsidosättande av första meningen i artikel 2.6 i grundförordningen.
- 20 Som andra delgrund har sökanden anfört följande: Kommissionen mottog under alla förhållanden uppgifter under det administrativa förfarandet som visar att priset vid försäljning till bolaget D, den enda inhemska kund till sökanden som beaktats, hade höjts med 25 procent i form av ett risktillägg för försenad eller utebliven betalning och att detta pris således inte avspeglar normal handel. Det faktum att kommissionen valde att inte kontrollera dessa uppgifter vid kontrollbesöket på plats saknar härvidlag betydelse. Enligt de upplysningar som sökanden lämnat till kommissionen regleras vidare bolaget D:s skulder till sökanden under en lång period genom avräkning eller överlåtelse av fordringar. Försäljningen till detta bolag sker således som ett led i en byteshandel och ett kompensationsarrangemang, vilket innebär att det skapas en särskild marknadssituation i den mening som avses i artikel 2.3 i grundförordningen.
- 21 Såsom framgår av punkterna 27, 29 och 50 i ansökan syftar den argumentation som sökanden har framfört till stöd för respektive grund för talan till att visa att första meningen i artikel 2.6 i grundförordningen inte är tillämplig i förevarande fall. Sökanden grundar sina yrkanden på två huvudargument. För det första innebär det faktum att normalvärdet konstrueras utifrån den vinstmarginal som uppkommit vid försäljning till bolaget D, den enda inhemska kund till sökanden som beaktats, att endast icke-representativa transaktioner beaktats, vilket strider mot artikel 2.2 i grundförordningen (den första grunden). För det andra sker försäljningen till bolaget D inte vid normal handel, eftersom den inte är representativ och eftersom försäljningspriset höjts med en ytterligare marginal på grund av denna kunds ekonomiska ställning (den andra grunden).
- 22 Sökanden angav, när bolaget tillfrågades härom under förhandlingen, att även om dess inhemska försäljning skulle anses överstiga det tröskelvärde som ska uppnås för att försäljningen ska anses representativ och som framgår av artikel 2.2 i grundförordningen, ifrågasätter bolaget ändå bedömningen att försäljningen skett vid normal handel av det skälet att institutionerna har inberäknat den ytterligare marginal som tillkommit på grund av bolaget D:s ekonomiska ställning.
- 23 Mot bakgrund härav finner tribunalen att den andra grunden – vilken, med hänsyn till begreppet normal handel, är knuten till frågan huruvida den inhemska försäljningen är representativ och frågan om huruvida tillägget på 25 procent ska beaktas vid beräkningen av vinstmarginalen – utgör kärnan i sökandens argumentation. Den andra grunden ska således prövas först.
- 24 När det gäller den första delgrunden finner tribunalen att frågan huruvida den inhemska försäljningen är representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, vilken innehåller ett kvantitativt kriterium, i princip är självständig i förhållande till frågan huruvida försäljningen har skett vid normal handel i den mening som avses i artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, vilken innehåller ett kvalitativt kriterium som är knutet till själva arten av försäljningen (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 13 februari 1992 i mål C-105/90, Goldstar mot rådet, REG 1992, s. I-677, punkt 13). Omfattningen av den inhemska försäljningen är dock en faktor som kan påverka prissättningen och de två kriterierna interagerar således, exempelvis när den inhemska marknaden är så begränsad att priserna inte formas genom samspelet mellan utbud och efterfrågan (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Goldstar mot rådet, punkterna 15–18).

- 25 Denna möjliga interaktion innebär emellertid inte att den inhemska försäljningen inte kan anses ha skett vid normal handel, när det tröskelvärde på 5 procent som ska uppnås för att försäljningen ska anses representativ inte har uppnåtts. Det kan nämligen inte helt uteslutas att den inhemska försäljningen, trots dess ringa omfattning, sker vid normal handel om den ändå ger uttryck för de inblandade aktörernas normala beteende. Mot bakgrund härav ska tribunalen först ta ställning till frågan huruvida tillägget på 25 procent ska beaktas vid beräkningen av vinstmarginalen och, således, pröva den andra delgrunden, såsom den framgår av punkt 20 ovan.
- 26 Enligt definitionen av begreppet dumpning i artikel 1.2 i grundförordningen ska exportpriset jämföras med det pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet. Detta upprepas i artikel 2.1 första stycket och 2.6 i förordningen och återspeglar vad som anges i skäl 5 i förordningen. Enligt detta skäl bör normalvärdet i samtliga fall fastställas på grundval av representativ försäljning vid normal handel.
- 27 När normalvärdet inte kan fastställas utifrån artikel 2.1 i grundförordningen ska det konstrueras i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i förordningen. Syftet härmed är att få fram ett normalvärde som så långt möjligt motsvarar det pris produkten skulle ha om den såldes vid normal handel i ursprungslandet eller exportlandet (domstolens dom av den 10 mars 1992 i mål C-178/87, *Minolta Camera mot rådet*, REG 1992, s. I-1577, punkt 17).
- 28 Härav följer att syftet med fastställandet av ett normalvärde är att institutionerna ska kunna bedöma huruvida det har förekommit ett dumpningsförfarande under undersökningsperioden, vilken bedömning ska göras enligt objektiva bestämmelser och utan att föregripa resultatet av undersökningen. Begreppet normal handel är således avsett att utesluta situationer i vilka den inhemska försäljningen inte sker vid sådan handel från att beaktas vid fastställandet av normalvärdet. Så kan exempelvis vara fallet när en produkt säljs till ett pris som understiger tillverkningskostnaderna eller när transaktioner görs mellan parter som har ett kommersiellt samband eller har ingått ett kompensationsarrangemang (domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet *Goldstar mot rådet*, punkt 13). Såsom framgår av artikel 2.1 tredje stycket och 2.4 i grundförordningen, och såsom rådet påpekat i punkt 57 i sitt svaromål, utgör dessa omständigheter exempel på försäljning som inte kan anses ske vid normal handel.
- 29 Begreppet försäljning som skett vid normal handel är ett objektiva begrepp som kan åberopas inte bara av institutionerna för att neutralisera sådana handlingar som vidtas för att dölja dumpningen eller dess omfattning (kompensationsarrangemang med artificiellt låga försäljningspriser, inhemska försäljning där priserna under långa perioder understiger tillverkningskostnaderna), utan även av de berörda aktörerna i sådana fall då det föreligger omständigheter som innebär att de aktuella transaktionerna inte kan anses normala (se, som ett exempel, domstolens dom av den 9 januari 2003 i mål C-76/00 P, *Petrotub och Republica*, REG 2003, s. I-79, punkterna 65–68 och 84–86).
- 30 Institutionerna får följaktligen inte beakta försäljning som inte skett vid normal handel vid beräkningen av normalvärdet, oavsett om försäljningspriset överstiger eller understiger det pris som skulle ha tillämpats vid normal handel, oavsett skälet till att transaktionen inte skett vid normal handel och oavsett vilka konsekvenserna av att försäljningen inte beaktas blir för slutsatsen i fråga om förekomsten av dumpning eller dumpningens omfattning. Såsom Världshandelsorganisationens (WTO) överprövningsorgan har uttalat beträffande artikel 2.1 i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT) (EGT L 336, s. 103; svensk specialutgåva, volym 38, s. 105) – vilket återfinns i bilaga 1 A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 3; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 5) – skulle ett beaktande av försäljning som inte skett vid normal handel, oavsett om den skett till låga eller höga priser, förvränga det värde som definieras som ett "normalvärde" (rapport från WTO:s överprövningsorgan av den 24 juli 2011 i ärendet *United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* (Förenta staterna – Antidumpningsåtgärder för vissa varmvalsade stålprodukter från Japan), punkterna 144 och 145).

- 31 I förevarande fall har sökanden, i sitt svar på antidumpningsformuläret av den 9 april 2010, anfört att bolagets ekonomiska relation till sin enda inhemska kund, bolaget D, hade försämrats på grund av försenade betalningar. Detta motiverade, enligt sökanden, tillämpningen av ett risktillägg, vilket innebar en höjning av försäljningspriset på zeolit A. Sökanden har lämnat ytterligare upplysningar om detta i sitt yttrande av den 1 december 2010 (se punkt 7 ovan). Till yttrandet har bifogats, bland annat, ett avtal daterat den 29 maj 2009 mellan sökanden och bolaget D, varigenom det aktuella tillägget fastställs till 25 procent.
- 32 Kommissionen anförde, till bemötande av dessa argument, i sin skrivelse av den 16 mars 2011 (se punkt 8 ovan) att den inte hade kunnat få bekräftat huruvida försäljningspriset till bolaget D verkligen omfattade ett risktillägg på 25 procent, eftersom bolaget D var sökandens enda inhemska kund. Kommissionen fann därmed att sökandens påstående skulle lämnas utan avseende, utan att det var nödvändigt att undersöka om de aktuella omständigheterna kunde leda till slutsatsen att försäljningen till denna kund inte hade skett vid normal handel. Det framgår likväl av skäl 20 i den angripna förordningen att "undersökningen [visade] att uppgifterna och bevisningen som Birac lämnat utgjorde en tillförlitlig grund för att fastställa normalvärdet" och att sökandens påstående om att den inhemska försäljningen inte bör anses ha skett i normal handel således skulle lämnas utan avseende.
- 33 Tribunalen finner för det första att det faktum att det inte finns någon annan inhemsk försäljning än försäljningen till bolaget D inte, såsom kommissionen har påstått i sin skrivelse av den 16 mars 2011, innebär att det är omöjligt att kontrollera denna försäljning. Upplysningarna om tillämpningen av ett risktillägg hade nämligen lämnats redan i sökandens svar på antidumpningsformuläret, det vill säga före kontrollbesöket. Risktillägget framgår dessutom klart av artikel 6 i det avtal som sökanden delgett kommissionen (se punkt 31 ovan). Beräkningen av en vinstmarginal på 58,89 procent av tillverkningskostnaderna eller på 37,06 procent av omsättningen utgör även starka indikationer på att ett sådant tillägg verkligen tillämpades. Vidare framgår det av bilagorna 3.2 och 3.3 till sökandens skrivelse av den 1 december 2010 att bolaget D, åtminstone sedan år 2008, hade betalat sina skulder för sent. Denna tendens fortsatte år 2009, vilket framgår av tabellen i bilaga 2 till samma skrivelse. Slutligen godtog kommissionen, i sin skrivelse av den 16 mars 2011, påståendet att tillägget på 25 procent verkligen hade fakturerats. Kommissionen använde rent av argumentet i skrivelsen när den bemötte ett annat påstående från sökanden om att de kompensationsarrangemang som ingåtts med bolaget D innebar att den aktuella försäljningen inte hade skett vid normal handel.
- 34 För det andra bortsåg kommissionen, när den påstod att sökanden inte hade ifrågasatt att det var fråga om normal handel i det aktuella fallet, från att sökanden i sitt svar på antidumpningsformuläret hade angett att det skett ett risktillägg till de priser som fakturerats bolaget D och utvecklat detta argument på sidorna 7–9 i sin skrivelse av den 1 december 2010.
- 35 För det tredje har rådet, i punkt 30 i sin duplik, anfört att anledningen till att kommissionen inte hade kontrollerat dessa omständigheter när den tillbakavisade sökandens påståenden var att de inte medförde att det var fråga om "onormal" handel i det aktuella fallet. Om skäl 20 i den angripna förordningen (se punkt 32 ovan) ska tolkas på detta sätt vill tribunalen framhålla följande.
- 36 Ett sådant risktillägg som det som är aktuellt i förevarande fall utgör i själva verket ett vederlag för den risk leverantören tar när försäljning av produkter sker till en viss kund och när denna kund beviljas en betalningsfrist. Tillägget utgör således inte en del av den sålda produktens värde och har inget samband med produktens egenskaper. Det är i stället kundens identitet och leverantörens bedömning av kundens betalningsförmåga som ligger till grund för tillägget och som är bestämmande för dess storlek. Om ett sådant tillägg beaktades vid konstruerandet av normalvärdet skulle en faktor tas med i beräkningen som inte är ägnad att påvisa det pris till vilket produkten skulle säljas i ursprungslandet (se punkt 27 ovan), utan som endast avser den enskilda inhemska köparens betalningsförmåga.

- 37 Rådet har, i punkt 58 i svaromålet, påstått att en risk förbunden med kundens ekonomiska soliditet kan hanteras genom skadestånd, remburs eller förskott, men inte genom ett risktillägg som innebär att försäljningspriset höjs. Detta påstående förklarar emellertid inte varför säljaren inte ska ha valet att tillämpa ett sådant tillägg och således inte heller varför förekomsten av en sådan risk inte skulle motivera en höjning av försäljningspriset genom ett tillägg, i syfte att kompensera såväl risken som de eventuella kostnader som leverantören kan komma att åsamkas om denne till slut skulle vara tvungen att väcka talan mot sin kund.
- 38 I förevarande fall innebär det faktum att ett sådant risktillägg som det här aktuella tas med vid beräkningen av den vinstmarginal som fastställs för att konstruera normalvärdet att en omständighet beaktas som inte återspeglar en del av värdet av den sålda produkten och som således på ett artificiellt sätt höjer resultatet av beräkningen av normalvärdet så att detta resultat – om man bortser från att en senare justering kan göras enligt artikel 2.10 k i grundförordningen – inte längre, på ett så verklighetstroget sätt som möjligt, ger uttryck för det pris den aktuella produkten skulle säljas för om försäljningen skedde vid normal handel i ursprungslandet (se punkterna 27–30 ovan).
- 39 Det ska tilläggas att rådet och kommissionen i förevarande fall inte kan vinna framgång med den argumentation de framförde vid förhandlingen, enligt vilken skälen till att en tillverkare gör sig skyldig till dumpning inte är relevanta vid fastställandet av dumpningstullarna. Även om det är riktigt att skälen till att en exportör har tvingats tillämpa dumpning saknar betydelse vid dumpningsberäkningen grundar sig fastställandet av dumpning, det första steget vid bedömningen av huruvida en antidumpningstull ska införas, på en helt objektiv jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset (förstainstansrättens dom av den 24 oktober 2006 i mål T-274/02, Ritek och Prodisc Technology mot rådet, REG 2006, s. II-4305, punkt 59). I förevarande fall påverkar det fel som sökanden påstår har begåtts genom att risktillägget beaktades giltigheten av normalvärdet, vilket beräknas för att kunna bedöma huruvida dumpning har förekommit. Detta fel har således begåtts på ett tidigare stadium än det då det fastställs huruvida det har varit fråga om dumpning och har således kunnat påverka giltigheten av själva fastställandet av dumpningen.
- 40 Rådet kan inte heller finna stöd för sin argumentation i den rättspraxis som avser inhemsk försäljning till priser som, enligt vad som påstås, varit förhöjda till följd av det patentskydd som tillkommer tillverkaren av den aktuella produkten (domstolens dom av den 3 maj 2001 i de förenade målen C-76/98 P och C-77/98 P, Ajinomoto och NutraSweet mot rådet och kommissionen, REG 2001, s. I-3223, och förstainstansrättens dom av den 18 december 1997 i de förenade målen T-159/94 och T-160/94, Ajinomoto och NutraSweet mot rådet, REG 1997, s. II-2461). Såsom förstainstansrätten och domstolen uttalade hade klagandena respektive sökandena i de ovannämnda målen inte gjort gällande att förekomsten av nämnda patent inte återspeglade den verkliga situationen på marknaden i det aktuella tredjelandet och inte heller att den försäljning som beaktats inte hade skett vid normal handel (domen i de ovannämnda förenade målen Ajinomoto och NutraSweet mot rådet och kommissionen, punkt 41, och domen i de ovannämnda förenade målen Ajinomoto och NutraSweet mot rådet, punkterna 127–129). Det ska tilläggas att rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 98), vilken ligger till grund för ovannämnda rättspraxis, byggde på en annan filosofi än grundförordningen när det gäller denna fråga, eftersom den inte innehöll någon möjlighet att justera normalvärdet när köparna systematiskt betalar olika priser på den inhemska marknaden på grund av vissa faktorer som är utmärkande för denna marknad och som påverkar prisernas jämförbarhet. Denna möjlighet finns däremot i artikel 2.10 k i grundförordningen.
- 41 Mot bakgrund av ovanstående överväganden finner tribunalen, utan att det är nödvändigt att ta ställning till huruvida första meningen i artikel 2.6 i grundförordningen kan tillämpas på de invändningar som framförts inom ramen för den första grunden, att talan ska bifallas och att den angripna förordningen ska ogiltigförklaras i den mån den avser sökanden.

Rättegångskostnader

- 42 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet, ska sökandens yrkande bifallas. Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader i enlighet med artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Rådets genomförandeförordning (EU) nr 464/2011 av den 11 maj 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av zeolit A i pulverform med ursprung i Bosnien och Hercegovina ogiltigförklaras i den mån den avser Alumina d.o.o.**
- 2) **Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Aluminas rättegångskostnader.**
- 3) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 30 april 2013.

Underskrifter